

Arrest

nr. 209 007 van 7 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN NIJVERSEEL
Herpoel 30
1840 LONDERZEEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 2 februari 2017 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 6 februari 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 7 september 2016 in Bulgarije en op 25 december 2016 in Slovenië.

1.2. Op 14 februari 2017 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 23 maart 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker in een aangetekende brief van 23 maart 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 06/02/2017
Overdracht CGVS: 17/10/2017*

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 4 december 2017 van 9u15 tot 12u37. Het gesprek verliep via een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Van Nijverseel, was aanwezig van 9u15 tot 10u33 en van 11u15 tot aan het einde van het gehoor.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse etnie. U bent geboren in het dorp Akhunzadagan (district Qarghayi, provincie Laghman), en hebt er uw hele leven gewoond tot aan uw vertrek uit Afghanistan.

De laatste twee jaar voor uw vertrek volgde u les in de madrassa. Op een dag vroeg de mullah van de madrassa u om op de fiets een pakket te vervoeren naar één van zijn vrienden in het nabijgelegen dorp Gundai. U stemde hiermee in. Onderweg begon het pakket vervaarlijk te wiebelen. U stopte om het opnieuw vast te maken. Ondanks de instructie van de mullah niet in het pakket te kijken, kon u uw nieuwsgierigheid niet bedwingen. U zag dat er een bom en vesten voor zelfmoordaanslagen in het pakket zaten. Daarna gaf u het pakket aan de vriend van de mullah. Hij had echter gezien dat u in het pakket keek. Toen u daarna de fiets terugbracht naar de mullah zei u dat u nooit meer zulke opdrachten voor hem wilde uitvoeren. U vertelde dat u gezien had wat er in het pakket zat. De mullah werd boos, en droeg u op deze informatie geheim te houden.

Drie of vier dagen later werd de mullah gearresteerd. Nog een week later stuurden de Taliban een dreigbrief waarin u van verraad beschuldigd werd. Toen uw vader deze brief zag, moest u hem wel vertellen wat er was voorgevallen. Diezelfde dag nog stuurde uw vader u naar uw tante van moederskant in het dorp Charbagh. Daar verbleef u nog een week voordat u uit Afghanistan vertrok.

Na een reis van vijftien maanden, kwam u op 2 februari 2017 in België aan. U vroeg op 6 februari 2017 asiel.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de Taliban.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, afgegeven op 10 asad 1394 (30 april 2015), een dreigbrief van de Taliban, afgegeven op (slecht leesbaar) 12 of 13 asad 1395 (2 of 3 augustus 2016), een brief van de dorpsouderen waarin ze beloven u over te dragen aan de Taliban, afgegeven op 29 asad 1395 (19 augustus 2016), en twee enveloppes.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in het district Qarghayi in de provincie Laghman tot aan uw vertrek in 2016.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en het daardoor voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en dat hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS stelt vast dat uw geografische kennis over het district Qarghayi goed is. Zo vertelt u vlot welke de dorpen in de buurt van het uwe liggen (CGVS, p. 5), en kan u in detail de route naar het districtscentrum beschrijven (CGVS, p. 6). Het CGVS betwist niet dat u in Qarghayi bent geweest, en wellicht oorspronkelijk uit dit district afkomstig bent. U hebt het CGVS er echter niet van overtuigd dat u nog in de periode voor uw vertrek naar België in 2016 in Qarghayi, Laghman, verbleef.

Zo blijkt uw kennis van bekende politici in Laghman niet actueel. U bent bekend met Abdullah Laghmani (CGVS, p. 8, p. 27), die evenwel reeds in 2009 overleden is. Daarnaast noemt u Esmatullah Mohabat (CGVS, p. 8), die al in 2005 overleden is. U noemt verder Karim Mir Adam Tarakhel, en Imaduddin Wasim, die niet door het CGVS teruggevonden konden worden. Mogelijk bedoelt u met die laatste Imaduddin Abdul Rahimzai, toenmalig hoofd van de provincieraad, die samen met Abdullah Laghmani om het leven kwam bij de zelfmoordaanslag op een moskee in Mehtarlam (CGVS, p. 27).

U weet wel dat Asadullah Behbud districtschef was van Qarghayi ten tijde van uw (beweerde) vertrek (CGVS, p. 26). Deze persoon bekleedt zijn functie echter al sinds 2011. Ook de provinciegouverneur, Abdul Jabar Naeemi, die u bij naam noemt (CGVS, p. 26), werd ruim een jaar voor uw beweerde vertrek uit Qarghayi, Laghman al benoemd. Bovendien kan u dergelijke informatie gemakkelijk ingestudeerd hebben. Ook deze kennis volstaat bijgevolg niet om aannemelijk te maken dat u tot in augustus 2016 in Qarghayi gewoond zou hebben.

Nog blijkt u wel gehoord te hebben van Najia Sediqi. U verklaart echter dat ze een parlamentslid is (CGVS, p. 30). U weet niet wat haar overkomen is (CGVS, p. 31). Deze vrouw was hoofd van de vrouwenzaken in de provincie Laghman en is vermoord in 2012. Dat u wel zegt haar naam te kennen, maar verder geen correcte informatie weet te verschaffen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering tot 2016 in Laghman te hebben gewoond. Op gelijkaardige manier weet u wel te duiden wie Saleh Mohammad Niazi is (CGVS, p. 27), maar hebt u nooit iets opgevangen over de zelfmoordaanslag die voor de deur van zijn compound plaatsvond in 2011 (CGVS, p. 28).

Dat u jong was in de periode dat deze incidenten plaatsvonden, volstaat niet als verklaring over uw onwetendheid hierover. U verklaart immers zelf u de dood van Abdullah Laghmani in 2009 te herinneren, terwijl het incident waarin hij omkwam niet eens in Qarghayi maar in de provinciehoofdstad Mehtarlam plaatsvond.

Nog doet de naam Salamat Khan geen belletje rinkelen (CGVS, p. 28). Nochtans werd deze bekende Talibanleider luttele maanden voor uw beweerde vertrek gearresteerd in uw eigen district.

Voorts wordt u gevraagd naar recente veiligheidsincidenten. U moet toegeven dat u er geen kent (CGVS, p. 26, p. 27). Nochtans gebeurden er tussen september 2015 en 31 mei 2016 meer dan 800 veiligheidsincidenten in de provincie Laghman. Hoewel het district Qarghayi weliswaar het minste incidenten telde, kan redelijkerwijze toch verwacht worden dat u minstens één incident (van de 70 die in Qarghayi plaatsvonden) zou kunnen noemen als u daar werkelijk woonde in die periode. Dat u dat niet kan, tast de geloofwaardigheid van uw bewering in die periode in Qarghayi te hebben gewoond aan.

U kan enkel incidenten noemen van langer geleden, zoals de dood van Abdullah Laghmani en Imaduddin (CGVS, p. 27) in 2009, de dood van Esmatullah Mohabat (CGVS, p. 27) in 2005, en een aanval op een Amerikaans konvooi die in dezelfde periode zou hebben plaatsgevonden als de

zelfmoordaanslag waarin Abdullah Laghmani het leven liet (CGVS, p. 27), 2009 dus. Recentere incidenten kan u zich niet herinneren (CGVS, p. 27). Uw kennis van deze incidenten kan niet aantonen dat u tot 2016 in Qarghayi, Laghman zou hebben gewoond.

Nog zijn uw verklaringen over de overstromingen in uw regio niet coherent met de informatie die op het CGVS voorhanden is. Hiernaar gevraagd, zegt u dat er soms overstromingen waren, vooral in de zomer (CGVS, p. 28). De laatste die u zich herinnert zou drie of vier jaar geleden zijn (CGVS, p. 28), tussen eind 2013 en eind 2014 dus. Gevraagd naar een overstroming die korter voor uw vertrek zou hebben plaatsgevonden, verklaart u dat het water wel steeg, maar dat er geen schade was aan de huizen (CGVS, p. 28). Nochtans werd uw regio in februari 2015 geteisterd door zware regen- en sneeuwval, met zware overstromingen tot gevolg. Duizenden families ondervonden problemen als gevolg hiervan, waarvan honderden in Laghman. In het district Qarghayi waren meer dan 80 families getroffen, en vielen er vier doden. Bijna honderd nomaden moesten door het Afghaans leger gered worden. Dat u hiervan niet op de hoogte blijkt, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering tot in augustus 2016 in Qarghayi te hebben gewoond.

Ook over de aardbevingen in uw regio laat uw kennis te wensen over. U vermeldt wel dat er aardbevingen zijn, maar slaagt er niet in concrete informatie over een zware aardbeving te verschaffen. Hiernaar gevraagd, zegt u 'Ik weet het niet'. U voegt er nog aan toe dat jullie jullie huis verlieten tijdens een aardbeving (CGVS, p. 29). Dat u geen informatie heeft over een aardbeving die zwaarder was dan gemiddeld, is niet aannemelijk in het licht van uw bewering tot vijftieneenhalve maand voor uw aankomst in België in het district Qarghayi te hebben gewoond. In dat geval zou u zich zeker de aardbeving van 26 oktober 2015, moeten herinneren, aangezien dit een aardbeving van 7,5 op de schaal van Richter was met epicentrum in de provincie Badakhshan, die voelbaar was tot in Laghman. Meer dan achthonderd families ondervonden schade in de provincie Laghman. In het district Qarghayi werden meer dan zestig families geholpen wiens huizen zwaar beschadigd waren. Dat gebeurde onder meer in de dorpen (Bar en Kuz) Kamal Poor, Lamatak, en Charbagh, dorpen die u niet alleen beweert te kennen (CGVS, p. 5, p. 6), maar die ook dicht bij het uwe liggen (CGVS, p. 5), waar u naar de moskee of naar school ging (CGVS, p. 9, p. 10), of waar u familie heeft (CGVS, p. 25). In het licht van bovenstaande informatie is het niet aannemelijk dat u niets zou hebben gemerkt van de aardbeving of van de hulp achteraf. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw bewering tot in 2016 in Qarghayi te hebben gewoond nogmaals ondermijnd.

Er wordt u voorts gevraagd naar de aanwezigheid van buitenlandse organisaties in Qarghayi. U kan enkel Unicef bij naam noemen (CGVS, p. 28). Nochtans blijkt dat naast Unicef heel wat buitenlandse andere organisaties in uw regio actief zijn, zoals International Organization for Migration, World Food Programme, International Rescue Committee, Danish Refugee Council, Swedish Committee for Afghanistan, Danish Committee for Aid to Afghan Refugees, Mission d'Aide au Développement des Economies Rurales en Afghanistan, Mission d'Aide au Développement des Economies Rurales en Afghanistan en World Health Organization. Er wordt niet van u verwacht dat u al deze organisaties zou kunnen opsommen. Evenwel mag aangenomen worden dat u, indien u werkelijk tot in augustus 2016 in Laghman zou hebben gewoond, meer dan één organisatie zou kunnen noemen. Dat u dat niet kan, tast eens te meer de geloofwaardigheid van uw recent verblijf in Laghman aan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot in augustus 2016 verbleven te hebben in het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 december 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2, p. 31). U houdt vast aan uw verklaring pas in 2016 uit Qarghayi te zijn vertrokken. U zegt dat u geen TV of geen krant had thuis. U vernam het nieuws enkel via anderen (CGVS, p. 31). Dat antwoord volstaat niet om uw gebrek aan kennis over bijvoorbeeld overstromingen en aardbevingen uit te klaren, aangezien redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u zulke zaken aan den lijve ondervonden zou hebben. Bovendien klaart uw antwoord ook uw gebrek aan kennis over recente incidenten niet uit, aangezien u wel oudere incidenten kon opnoemen. Het is niet aannemelijk dat u vroeger, toen u nog veel jonger was, wél nieuwtjes zou hebben opgevangen over incidenten, maar niet meer in de laatste jaren voor uw vertrek.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw taskara wijst er hoogstens op dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit de provincie Laghman, maar kan niet aantonen dat u er tot in augustus 2016 woonde.

De twee brieven hebben te maken met uw asielmotieven, die niet aannemelijk bevonden worden aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw recent verblijf in deze provincie. Deze documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van geloofwaardige verklaringen, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. De enveloppes duiden er enkel op dat u post ontving van iemand in Laghman, maar kunnen evenmin aantonen dat u daar zelf tot vijftienhalve maand voor uw aankomst in België verbleven heeft.

Volledigheidshalve moet nog worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;
- de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"*;
- het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker bespreekt het begrip *"vluchteling"*, zoals gedefinieerd in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen van deze definitie toe.

Hij voert aan dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging kent omwille van de taliban en herhaalt de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten: dat hij een pakket moest afleveren van de mullah, dat hij ondanks diens verbod gezien heeft dat hier een bomgordel inzat, en enkele dagen later van verraad werd beschuldigd door de taliban omdat de mullah gearresteerd werd.

Hij voert verder aan dat hij zijn medewerkingsplicht heeft vervuld door zijn taskara, de twee dreigbrieven van de taliban en de enveloppe waarmee deze verstuurd werden neer te leggen. Waar de commissaris-generaal verwijst naar corruptie van documenten in Afghanistan, meent verzoeker dat

"Als de corruptie zo ver is doorgedrongen, hoe kunnen de mensen dit verhelpen?"

Zelfs de autoriteiten kunnen en willen het niet verhelpen, want dit wordt nu al jaren gebruikt als reden om alle documenten vanuit Afghanistan af te wijzen en er geen rekening mee te houden onder het mom dat ze hoogstwaarschijnlijk vals zijn.

Het gebrek aan medewerkingsplicht op dat vlak kan dan ook niet aan verzoeker worden verweten, daar hij sowieso, volgens het CGVS, in de onmogelijkheid verkeert om hier aan te voldoen."

Verzoeker meent verder dat uit de beslissingen van de commissaris-generaal blijkt dat gewone burgers geen beroep kunnen doen op de Afghaanse autoriteiten. Hij voert aan dat hij wel degelijk een reëel risico loopt om slachtoffer te worden bij de gevechten of bomaanslagen die in Afghanistan plaatsvinden en waartegen men geen bescherming kan bieden.

Verzoeker benadrukt dat zijn vrees voor vervolging op geen enkele manier werd onderzocht en dat de commissaris-generaal zich beperkt tot de motivering waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers recent verblijf in zijn regio van herkomst. Verzoeker merkt op dat hij als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen.

De commissaris-generaal heeft bij de motivering van de bestreden beslissing onvoldoende rekening gehouden met zijn jonge leeftijd en met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij niet over een tv of krant beschikte.

Verzoeker wijst er bovendien op dat de bestreden beslissing stelt dat zijn geografische kennis van zijn regio goed is, hetgeen zijn herkomst uit de regio bevestigt. Hij heeft wel degelijk kennis van bekende politici en meent dat uit de vaststelling dat hij politici opnoemt die reeds enkele jaren benoemd waren, niet kan worden afgeleid dat hij niet recent in zijn regio van herkomst verbleven heeft. Verzoeker benadrukt bovendien dat hij nooit in contact kwam of diende te komen met een andere buitenlandse organisatie dan met Unicef, zodat het normaal is dat hij deze niet kent. Verzoeker wijst er verder op dat hij wel degelijk op de hoogte was van de overstromingen en aardbevingen in zijn regio, maar dat hij en zijn familie hier geen zware gevolgen van kenden.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststelling dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en recent verblijf in zijn regio van herkomst en volhardt dat hij wel een toereikende geografische en socio-politieke kennis bezit over zijn dorp. Na lezing van het administratief dossier bevestigt de Raad echter dat zijn kennis over (i) bekende politici, (ii) recente veiligheidsincidenten, (iii) recente overstromingen en (iv) aardbevingen en (v) de aanwezigheid van buitenlandse organisaties in zijn regio van herkomst lacunair is. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat bovenstaande vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn recent verblijf in zijn regio van herkomst ernstig ondermijnen. Bijgevolg maakt verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk.

Verzoeker tracht de bevindingen van de commissaris-generaal over zijn kennis te minimaliseren door te verwijzen naar zijn jonge leeftijd en het feit dat hij thuis niet over een krant of een tv beschikte. De Raad merkt op dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd met een beperkte toegang tot mediakanalen redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst. Dit geldt temeer nu blijkt dat verzoeker op de hoogte is van bekende politici en incidenten in zijn regio toen hij nog veel jonger was, zodat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij tevens op de hoogte is van recentere gebeurtenissen. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers verweer niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot recente gebeurtenissen in zijn directe leefomgeving.

Dat verzoeker en zijn familie geen zware gevolgen zouden hebben gekend van de overstroming en aardbeving in 2015 is dan ook geen afdoende verklaring voor verzoekers onwetendheid hieromtrent, gezien uit de landeninformatie in het administratief dossier genoegzaam blijkt dat beide natuurrampen een zware impact gehad hebben op zijn regio van herkomst. In februari 2015 werd zijn regio geteisterd door een zware regen- en sneeuwval met zware overstromingen tot gevolg, waarbij meer dan 80 families en de nomadenpopulatie in zijn district getroffen werden (Landeninformatie, stuk 16, nr. 10). Op 26 oktober 2015 werd zijn provincie getroffen door een aardbeving waarbij meer dan 60 families in zijn district en dorpen rondom zijn dorp schade ondervonden (Landeninformatie, stuk 16, nr. 11). Dat verzoeker hier niet van de hoogte blijkt te zijn is dan ook niet geloofwaardig en duidt erop dat hij deze natuurrampen in zijn regio van herkomst niet werkelijk heeft meegemaakt.

Verzoekers verweer dat hij nooit in contact kwam met buitenlandse organisaties is bovendien een blote bewering die geen afbreuk doet aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers kennis van buitenlandse organisaties in zijn regio ontoereikend is.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Het CGVS stelt vast dat uw geografische kennis over het district Qarghayi goed is. Zo vertelt u vlot welke de dorpen in de buurt van het uwe liggen (CGVS, p. 5), en kan u in detail de route naar het districtscentrum beschrijven (CGVS, p. 6). Het CGVS betwist niet dat u in Qarghayi bent geweest, en

wellicht oorspronkelijk uit dit district afkomstig bent. U hebt het CGVS er echter niet van overtuigd dat u nog in de periode voor uw vertrek naar België in 2016 in Qarghayi, Laghman, verbleef.

Zo blijkt uw kennis van bekende politici in Laghman niet actueel. U bent bekend met Abdullah Laghmani (CGVS, p. 8, p. 27), die evenwel reeds in 2009 overleden is. Daarnaast noemt u Esmatullah Mohabat (CGVS, p. 8), die al in 2005 overleden is. U noemt verder Karim Mir Adam Tarakhel, en Imaduddin Wasim, die niet door het CGVS teruggevonden konden worden. Mogelijk bedoelt u met die laatste Imaduddin Abdul Rahimzai, toenmalig hoofd van de provincieraad, die samen met Abdullah Laghmani om het leven kwam bij de zelfmoordaanslag op een moskee in Mehtarlam (CGVS, p. 27).

U weet wel dat Asadullah Behbud districtschef was van Qarghayi ten tijde van uw (beweerde) vertrek (CGVS, p. 26). Deze persoon bekleedt zijn functie echter al sinds 2011. Ook de provinciegouverneur, Abdul Jabar Naeemi, die u bij naam noemt (CGVS, p. 26), werd ruim een jaar voor uw beweerde vertrek uit Qarghayi, Laghman al benoemd. Bovendien kan u dergelijke informatie gemakkelijk ingestudeerd hebben. Ook deze kennis volstaat bijgevolg niet om aannemelijk te maken dat u tot in augustus 2016 in Qarghayi gewoond zou hebben.

Nog blijkt u wel gehoord te hebben van Najia Sediqi. U verklaart echter dat ze een parlamentslid is (CGVS, p. 30). U weet niet wat haar overkomen is (CGVS, p. 31). Deze vrouw was hoofd van de vrouwenzaken in de provincie Laghman en is vermoord in 2012. Dat u wel zegt haar naam te kennen, maar verder geen correcte informatie weet te verschaffen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering tot 2016 in Laghman te hebben gewoond. Op gelijkaardige manier weet u wel te duiden wie Saleh Mohammad Niazi is (CGVS, p. 27), maar hebt u nooit iets opgevangen over de zelfmoordaanslag die voor de deur van zijn compound plaatsvond in 2011 (CGVS, p. 28).

Dat u jong was in de periode dat deze incidenten plaatsvonden, volstaat niet als verklaring over uw onwetendheid hierover. U verklaart immers zelf u de dood van Abdullah Laghmani in 2009 te herinneren, terwijl het incident waarin hij omkwam niet eens in Qarghayi maar in de provinciehoofdstad Mehtarlam plaatsvond.

Nog doet de naam Salamat Khan geen belletje rinkelen (CGVS, p. 28). Nochtans werd deze bekende Talibanleider luttele maanden voor uw beweerde vertrek gearresteerd in uw eigen district.

Voorts wordt u gevraagd naar recente veiligheidsincidenten. U moet toegeven dat u er geen kent (CGVS, p. 26, p. 27). Nochtans gebeurden er tussen september 2015 en 31 mei 2016 meer dan 800 veiligheidsincidenten in de provincie Laghman. Hoewel het district Qarghayi weliswaar het minste incidenten telde, kan redelijkerwijze toch verwacht worden dat u minstens één incident (van de 70 die in Qarghayi plaatsvonden) zou kunnen noemen als u daar werkelijk woonde in die periode. Dat u dat niet kan, tast de geloofwaardigheid van uw bewering in die periode in Qarghayi te hebben gewoond aan.

U kan enkel incidenten noemen van langer geleden, zoals de dood van Abdullah Laghmani en Imaduddin (CGVS, p. 27) in 2009, de dood van Esmatullah Mohabat (CGVS, p. 27) in 2005, en een aanval op een Amerikaans konvooi die in dezelfde periode zou hebben plaatsgevonden als de zelfmoordaanslag waarin Abdullah Laghmani het leven liet (CGVS, p. 27), 2009 dus. Recentere incidenten kan u zich niet herinneren (CGVS, p. 27). Uw kennis van deze incidenten kan niet aantonen dat u tot 2016 in Qarghayi, Laghman zou hebben gewoond.

Nog zijn uw verklaringen over de overstromingen in uw regio niet coherent met de informatie die op het CGVS voorhanden is. Hiernaar gevraagd, zegt u dat er soms overstromingen waren, vooral in de zomer (CGVS, p. 28). De laatste die u zich herinnert zou drie of vier jaar geleden zijn (CGVS, p. 28), tussen eind 2013 en eind 2014 dus. Gevraagd naar een overstroming die korter voor uw vertrek zou hebben plaatsgevonden, verklaart u dat het water wel steeg, maar dat er geen schade was aan de huizen (CGVS, p. 28). Nochtans werd uw regio in februari 2015 geteisterd door zware regen- en sneeuwval, met zware overstromingen tot gevolg. Duizenden families ondervonden problemen als gevolg hiervan, waarvan honderden in Laghman. In het district Qarghayi waren meer dan 80 families getroffen, en vielen er vier doden. Bijna honderd nomaden moesten door het Afghaans leger gered worden. Dat u hiervan niet op de hoogte blijkt, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering tot in augustus 2016 in Qarghayi te hebben gewoond.

Ook over de aardbevingen in uw regio laat uw kennis te wensen over. U vermeldt wel dat er aardbevingen zijn, maar slaagt er niet in concrete informatie over een zware aardbeving te verschaffen.

Hiernaar gevraagd, zegt u 'Ik weet het niet'. U voegt er nog aan toe dat jullie jullie huis verlieten tijdens een aardbeving (CGVS, p. 29). Dat u geen informatie heeft over een aardbeving die zwaarder was dan gemiddeld, is niet aannemelijk in het licht van uw bewering tot vijftien maanden voor uw aankomst in België in het district Qarghayi te hebben gewoond. In dat geval zou u zich zeker de aardbeving van 26 oktober 2015, moeten herinneren, aangezien dit een aardbeving van 7,5 op de schaal van Richter was met epicentrum in de provincie Badakhshan, die voelbaar was tot in Laghman. Meer dan achthonderd families ondervonden schade in de provincie Laghman. In het district Qarghayi werden meer dan zestig families geholpen wiens huizen zwaar beschadigd waren. Dat gebeurde onder meer in de dorpen (Bar en Kuz) Kamal Poor, Lamatak, en Charbagh, dorpen die u niet alleen beweert te kennen (CGVS, p. 5, p. 6), maar die ook dicht bij het uwe liggen (CGVS, p. 5), waar u naar de moskee of naar school ging (CGVS, p. 9, p. 10), of waar u familie heeft (CGVS, p. 25). In het licht van bovenstaande informatie is het niet aannemelijk dat u niets zou hebben gemerkt van de aardbeving of van de hulp achteraf. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw bewering tot in 2016 in Qarghayi te hebben gewoond nogmaals ondermijnd.

Er wordt u voorts gevraagd naar de aanwezigheid van buitenlandse organisaties in Qarghayi. U kan enkel Unicef bij naam noemen (CGVS, p. 28). Nochtans blijkt dat naast Unicef heel wat buitenlandse andere organisaties in uw regio actief zijn, zoals International Organization for Migration, World Food Programme, International Rescue Committee, Danish Refugee Council, Swedish Committee for Afghanistan, Danish Committee for Aid to Afghan Refugees, Mission d'Aide au Développement des Economies Rurales en Afghanistan, Mission d'Aide au Développement des Economies Rurales en Afghanistan en World Health Organization. Er wordt niet van u verwacht dat u al deze organisaties zou kunnen opsommen. Evenwel mag aangenomen worden dat u, indien u werkelijk tot in augustus 2016 in Laghman zou hebben gewoond, meer dan één organisatie zou kunnen noemen. Dat u dat niet kan, tast eens te meer de geloofwaardigheid van uw recent verblijf in Laghman aan."

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet ten gronde werden onderzocht en beoordeeld is niet relevant, gelet op het feit dat verzoekers beweerde recente herkomst uit het dorp Akhunzadagan, in het district Qarghayi in de provincie Laghman in Afghanistan voorafgaand aan zijn verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig is. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan de voorgehouden problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en die verzoeker ertoe genoopt hebben Afghanistan te verlaten. Verzoekers herhaling van zijn vervolgingsfeiten in het verzoekschrift kan hieraan geen afbreuk doen.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen de voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Ook de algemene kritiek dat hij voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht en het niet aan hem verweten kan worden dat Afgaanse documenten op niet-reguliere wijze kunnen worden bekomen en bovendien niet te onderscheiden zijn van valse, doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing dat de bewijswaarde van Afgaanse documenten relatief is. In de bestreden beslissing werd dan ook terecht geoordeeld dat:

"De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw taskara wijst er hoogstens op dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit de provincie Laghman, maar kan niet aantonen dat u er tot in augustus 2016 woonde. De twee brieven hebben te maken met uw asielmotieven, die niet aannemelijk bevonden worden aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw recent verblijf in deze provincie. Deze documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van geloofwaardige verklaringen, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. De enveloppes duiden er enkel op dat u post ontving van iemand in Laghman, maar kunnen evenmin aantonen dat u daar zelf tot vijftien maanden voor uw aankomst in België verbleven heeft.

Volledigheidshalve moet nog worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen."

Deze motivering is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Akhunzadagan, in het district Qarghayi in de provincie Laghman in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2 en 31). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP